

побече отъ единъ пать, и то пакъ отъ горѣ отъ горѣ. Но вѣрно е чи всакій ще разбира това поученіе, ако го посміе да го прочите такъ краткое въ синчики-тѣ рѣдоке, кои-то ще минатъ прѣзъ око-то мѣ, и юще ако откѣре отъ него изъ голѣмо прилѣжаніе онока, кои-то може да мѣ потрѣба какво-то едно правило въ неговы тѣ разсѣженія. Това поученіе треба да го прочита чеолѣкъ твардѣ често, за да го супознае по докрѣ. И тогадѣ всакій на здраво ще може да поѣрбда какъ ще го разбира-за-що-то.

дніожды слѣгка: Но всакій пойметъ, иже со прилѣжаніемъ, и
при всѣрѣчаніи съѣзжахъ выкерьтъ
изъ онаго то, что емъ въ розумѣ.
нѣахъ его правиломъ слѣжть можетъ.
Должно ей наказъ почаше твердить,
да бы онъ знакомѣтъ сѣла-лалъ: и
тогда всакій твердо надѣять сѧ мо-
жетъ, что его пойметъ. Понеже

524. Прилѣжаніе и радѣніе вси
прѣодолѣваютъ: такъ какъ лѣкъ и
нераѣніе отъ всакаго добра отбо-
датъ.

Подлинный подписанъ государевою
ѢА ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕ-
ЛИЧЕСТВЯ рукою тако;
ЕКАТЕРИНА

Москва, 1767 года 30 днѧ.
Печатанъ при Сенатѣ.

in ea continentur, si semel perle-
gerint, ad que perfuntorie: verum
omnes comprehendent eam, si di-
ligenter et intente pervolutaverint,
et sicubi obvia dabitur occasio, ele-
gerint sibi ex ea id, quod in
disquisitionibus eorum facem iis
praeferat, et in rectam ducat viam.
Saepius legenda est haec instruc-
tio, ut siat notior. Tum certo
speramus futurum, eam captum
illorum non esse superaturam.
Enim vero.

524. Attentio animi et diligen-
tia omnia vincit; quem ad modum
pigrities et socordia abducunt ab
omni bono.

Autographum superscriptum est
SACRAE IMPERATORIAE MAJE-
STATIS manu propria sic.
AECATERINA.

Mosquae anno Christi 1767.
Julii die 30.
Excusum formulis litterarum in
ryptographia Senatus.